

FODBOLDNYT

REGION 2

DBU Jylland

22. ÅRGANG - NR. 2 - NOVEMBER 2021

Nyt årsmøde i Coronaens tegn

Foto: Sidsel Reitz Krarup

Billedet herover er fra årsmødet i 2020, der blev gennemført i en tid med restriktioner, som betød ingen spisning og afstand mellem deltagerne, der heller ikke måtte sidde overfor hinanden men retvendt mod talerstolen.

Så galt går det forhåbentlig ikke, når der igen holdes årsmøde i Aulum Fritidscenter torsdag den 25. november. Programmet starter i hvert fald med den velkendte menu med flæskkesteg og risalamande - så mon ikke deltagerne slipper ind, hvis de ellers medbringer et gyldigt Coronapas.

De, som begiver sig til Aulum, vil kunne høre en beretning fra formand Johnny Krogh Hansen, der

blandt andet vil omhandle disse emner:

- Tilbage til hverdagen efter Corona
- Frivillighed er under forandring
- Dommersituationen
- Ny børnestrategi med fokus på børns trivsel
- Turneringer og stævner
- Samarbejdet med kommunerne

Traditionen tro er der på årsmøderne i Jylland uddeling af diverse priser og hædersbevisninger - i Region 2 er det:

- Åge Eltons' Initiativpokal
- Gør en forskel prisen
- Årets Fodboldklub
- Årets Breddedommer

Som altid er der en masse forslag til

ændringer i DBU Jyllands turneringer fra klubberne og et par stykker fra DBU Jyllands bestyrelse. Læs meget mere om forslagene på DBU Jyllands hjemmeside.

Ja, og så er der jo valg til regionsbestyrelsen, og hvis ikke der for første gang i "historisk tid" bliver tale om kampvalg, så ligner det genvalg til både formand Johnny Krogh Hansen og bestyrelsesmedlemmerne Pernille Kristensen, Henrik Flensborg Hansen og Jørgen Rasmussen, som alle stiller sig til rådighed.

Så, vel mødt til årsmødet i Aulum den 25. november.

-hp

Seriefodboldåret er slut

Det kan markeres på forskellig vis - her billedlig talt ved at kassere de slidte fodboldstøvler og smide dem i affaldsposen efter årets sidste aktion på græsset. De var nu heller ikke mere værd, og så kan man starte med et par nye, når træningen kalder til foråret.

Oprykninger er blevet fejret og nedrykninger begrædt, men de fleste steder er sæsonen sluttet festligt af med en klubfest med tilbageblik på året, der er gået.

Der er sikkert delte meninger om playoff kampene, men undertegnede har været vidne til et par medrivende afslagsen, og ved nærmere gennemgang af flere puljer, så er der faktisk flere hold fra lavere niveau, der har været i stand til at rykke en række op via playoff.

Seriefodbolden lider dog flere steder, se artikel på side 2.

-hp

Lærer de det aldrig?

Af H.P.Johansen

"Sammenlægning af serierklubber er noget, Fanden har skabt".

Et postulat? Ja, det vil nogen sikkert sige, men min erfaring siger bare, at det er der sjældent kommet noget godt ud af. I hvert fald ikke i det område - Skive/Viborg - 'jeg befinder mig i. Det, som får mig til tasterne med dette indlæg, er en artikel i Skive Folkeblad onsdag den 3. november.

Her lyder overskriften "Herrup og Tvis slår pjalterne sammen". Pjalter og pjalter - det er vel ligesom, man ser på det. Begge steder har der i efteråret godt nok været udfordringer med at stille hold til flere kampe, som så er tabt uden kamp.

- Vi slår pjalterne sammen. De har et Serie 4 hold, og håbet er, at vi efter nytår kan have et Serie 3-hold og et Serie 4 hold i samarbejde, fortæller fodboldformand i Herrup Heine Rolighed til Skive Folkeblad. Håbet er allerede bristet, for Herrup er efterfølgende rykket ned i serie 4 efter playoff, så hvorfor ikke bare have et serie 4 hold begge steder, og starte derfra?

Det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i, men sporene fra tidligere sammenlægninger skræmmer i den grad. Hvorfor er det så vigtigt, om holdet spiller i serie 3 eller serie 4? Det er vel vigtigere at bevare klubberne/foreninger og det klubliv, der følger med, for det er noget af det første, der går fløjten ved sammenlægninger.

Min "negative" tilgang til disse sammenlægninger skal som nævnt ses i sammenhæng med flere eksempler, jeg har oplevet gennem efterhånden flere år. Lad mig nævne nogle eksempler.

Spøttrup Motion & Sport

Det er en flerstrengt forening, som dækker tidligere Spøttrup Kommune i Salling - dengang med ca. 8.000 indbyggere. For ikke så mange år siden var der fodboldhold i både Baling, Vestsalling (Lem, Lihme, Rødding) og Ramsing.

Nu er al fodbold samlet i Spøttrup Motion & Sport, der i år har stillet med kun et seniorhold for herrer, nemlig i serie 3. Her er det kun blevet til 4 point, 3 kampe hvor der er sendt afbud og nedrykning til serie 4. Det er vel det mest skræmmende

eksempel på et så stort geografisk område med kun et enkelt seniorhold.

Men også andre steder i Salling står det skidt til. Her tænker jeg på den seneste sammenlægning på de kanter.

Sundsøre/Roslev

Sundsøre er i sig selv en gammel sammenlægning i Østsalling mellem Jebjerg og Breum og har som sådan fungeret godt. Men for bare godt et år siden (sommeren 2020) kom hæderkronede Roslev ind i et samarbejde, der i efteråret har stillet med hold i serie 3 og serie 5.

Serie 3 rykker ud med 9 point og serie 5 bevarer som alle andre pladsen i serie 5, men har 0 point i efteråret efter ombrydning og et par kampe med afbud.

Roslev spillede så sent som i foråret 2019 i serie 1, og ved sammenslutningen var holdet i serie 3, mens Sundsøre var i serie 4. Udviklingen ligner naboerne i Vestsalling.

Det er dog ikke kun i Salling, at tingene går i den forkerte retning. Og så tæt på min egen base i Sparkær er der triste ting at observere.

Ravnsbjerg/Løgstrup

Tilbage i 2013 skete der pludselig det, at to klubber tæt på Viborg - Ravnsbjerg og Løgstrup - indgik et holdsamarbejde for seniorholdene. For mange iagttagere et unaturligt "ægteskab" med ret stor geografisk afstand.

Ravnsbjerg var dengang i serie 2 og Løgstrup i serie 3, og i starten gik det resultatmæssigt godt, selv om andetholdet straks rykkede i serie 4, og derefter i serie 5. Førsteholdet har derimod holdt sig i serie 2 helt frem til efteråret 2017 og herefter i serie 3 indtil dette efterår. Her indtraf så det, jeg vil kalde "katastrofen" med nedrykning til serie 5.

En helt skidt situation for en by som Løgstrup med ca. 2.000 indbyggere + Ravnsstrup/Hald Ege med vel ligeså mange tilsammen. Hvor skal det ende?

Kampen om åen...

Lidt nord for Viborg finder vi tre vel fungerende klubber - Skals, Borup og Ulbjerg. De ligger alle ved Løgstørvej med 9 km mellem Skals og

Ulbjerg og Borup placeret ca. midt imellem. De har de seneste par år haft flere lokalbrag i det, de på de kanter kalder "Kampen om åen" (Simsted Å).

Klubberne har i mange år haft et ungdomssamarbejde - SUB - mens de derimod på seniorplan har været på forskelligt niveau. Både Ulbjerg og Skals har i nyere tid været i serie 1 og serie 2, Ulbjerg i serie 1 så sent som i foråret 2019.

I dette efterår var de så alle havnet i en ekstrem tæt og uforudsigelig serie 3 pulje, hvor Ulbjerg og Skals rykker ud med henholdsvis 15 og 18 point. Borup var ligeledes med 18 point i playoff, men klarede skærene med et mål i tillægstiden. Unægtelig en trist udvikling i tre så velfungerende klubber. Og hvad så?

Set herfra ligner det ikke, at de tre klubber går i panik og slår "pjalterne" sammen. For der er ikke tale om "pjalter", men som sagt vel fungerende klubber med dygtige folk bagved og en historie, der ikke tilsi-ger, at de ikke skal konkurrere i fremtiden. Herfra er kun at sige: "Op på hesten igen", for det har været en ekstrem serie pulje 3 pulje at være med i.

Hvad er så løsningen?

Ja, nu har han jo så hevet alle de dårlige eksempler frem, og har han så en bedre løsning?

Jeg ved ikke, om jeg har den rigtige løsning, og det kan da også være, at sammenlægninger har været den rigtige løsning nogle steder. Jeg har bare ikke kunne se dem inden for et overskueligt område. Skulle de findes, skriver vi gerne om det senere.

Men jeg kan da konstatere, at det kan betale sig ikke at gå i panik, fordi det går nedad i tabellerne. Et par gode eksempler heromkring er Mønsted og Ørslevkloster. Begge var en tur ned i serie 5 i henholdsvis efteråret 2019 og 2018, og her var løsningen, at man fik lokale trænere til at få samling på tropperne igen med det resultat, at ØK her i efteråret har spillet i serie 2 og Mønsted tabte første playoff kamp om oprykning til serie 2.

Så mit bud et, at man i en sådan situation dropper ambitioner om "storhed" og oprykning med det samme. Brug kræfterne på at skabe en god træningskultur og et godt klubliv - så kommer resultaterne stille og roligt. Og selvfølgelig spiller vi fodbold for at vinde kampene og har ambitioner, men for klubbens overlevelse er det altså lige meget, om man spiller i serie 4, 3 eller 2.

-hp

Vildbjerg SF i Europa League

Resultatmæssigt er der ikke meget at råbe hurra for hos Vildbjerg SF's seniorherrer lige nu, hvor klubbens førstehold den 13. november lige akkurat undgik nedrykning til serie 3 med en 2-1 sejr over Snejbjerg i playoff.

Til gengæld har Vildbjerg SF's Old Boys/Veteraner i september været ude i Europa for at spille "Europa League". Og det er ikke første gang, midtjyderne drager ud i Europa for at spille fodbold. Jørgen Trankjær, til daglig sekretariatsleder for Vildbjerg Cup, arrangerer sammen med Søren Hansen fra VSF turene og har sendt denne rapport fra årets tur til det sydlige Spanien:

VILDBJERG SF's OLD BOYS PÅ ENDNU ET EUROPA-TOGT

For 20. gang har Vildbjerg SF Old Boys og Veteraner været på den årlige udlandstur for at spille i "Europa League". I år gik turen til Benalmádena lidt syd for Málaga. Tidligere har turene bl.a. gået til Barcelona, Madrid, Rom, Lissabon, Malta, Napoli og Palermo.

Årets tur foregik fra fredag den 24. september til mandag d. 27. september. Der var afgang fredag for-

middag fra Vildbjerg, og allerede i bussen mod Billund var humøret højt blandt de 29 deltagere. Man kunne mærke forventningens glæde efter en ufrivillig corona-pause sidste år.

Efter indkvartering på et glimrende hotel, der var beliggende helt ned til Middelhavet, og en enkelt øl i hotellets pool-bar, var årets gallamiddag arrangeret på den argentinske restaurant "Ocampo". Restauranten leverede topklasse argentinsk kød og tilbehør med tilhørende drikkevarer, og stemningen var derfor helt i top, da aften var blevet til nat.

Lørdag formiddag skulle årets "Europa League" brag spilles. 16 ud af de 29 deltagere var meldt klar til at spille kampen, og der var derfor 13 trænere og holdledere på bænken.

Modstanderen var de frygtindgydende Marbella Cervezas CF, der var et hold bestående udelukkende af englændere. Deres gennemsnitsalder var nok ca. 10 år lavere end Vildbjergs, og det kunne da også ses i kampen. Der var ikke spillet mere end ca. 15 sekunder, da deres lynhurtige angriber spurtede forbi det aldrende VSF-forsvar og bragte

hjemmeholdet foran 1-0. Efter et kvarters spil var stillingen 3-0, og alle frygtede at det skulle gå over i historien som "Massakren i Málaga". Efter et par udskiftninger samt lidt taktiske ændringer blev det dog en helt lige kamp, der sluttede 4-1 til Marbella Cervezas CF. En hæderlig indsats efter en meget sløj start på kampen.

Efter kampen var der arrangeret fælles frokost på en tapasrestaurant med udsigt ud over Middelhavet. Vejret var fantastisk, så det blev til en del timer på restaurantens terrasse, da væskebalancen også skulle bringes i orden efter en hård kamp. Resten af eftermiddagen, samt aften og nat, fortsatte i højt humør og de sædvanlige røverhistorier fra tidligere ture blev fortalt igen og igen.

Søndag blev brugt på at nyde det fremragende vejr ved poolen, sightseeing i området og på små lokale caféer og barer. Mandag morgen gik turen hjemad igen med ankomst i Vildbjerg først på eftermiddagen.

Næste års tur er allerede i støbeskeen, og hvis det hele flasker sig, bliver det et gensyn med den fantastiske by Lissabon i Portugal.

Årets tur var den 20. i rækken, og en af deltagerne - **Søren Hansen** har været med på alle bortset for den første, som han dog var med til at arrangere, men blev hjemme på grund af et dårligt knæ.

Om den første tur fortæller han:

- Den gik til Oxford i England, og kontakten blev skabt via en herboende englænder. Holdet blev hentet i lufthavnen i to Ford Transit og blev

inviteret på pub fredag aften, før kampen lørdag. Truppen tænkte, at de gik nok, når modstanderne også var med, men da kampen skulle spilles lørdag, stillede de med 11 andre spillere. Nå, vi tabte 0-3 og blev den erfaring rigere.

Søren kan fortælle mange sjove historier fra de mange ture, som har udviklet sig fra overnatning på vandrehjem i 6-mands stuer til nu på bedre hoteller i dobbeltværelser.

Det med at finde modstandere til kampene i Sydeuropa kan godt være noget af en udfordring, men både

Søren og andre på holdet har via arbejde kontakter rundt omkring, og det har hjulpet. For dernede er old boys og veteran fodbold ikke organiseret, som her i Danmark, men mere noget, der spilles udenfor klubberne. Om sin motivation til at være arrangør så mange år, siger Søren:

- Jeg kom til Vildbjerg i 1971 og har været klubmand i mange år. Jeg har spillet senior og nu veteran og hjælper til flere steder. Bare det at komme afsted er jo skønt, og så fandt jeg ud af, at det er nogle fantastiske ture, hvor vi alle har det sjovt.

-hp

FODBOLDNYT REGION 2

Formål

At styrke informationen til og dialogen med fodboldklubberne i Region 2's område.

22. Årgang

Udgiver

DBU Jylland Region 2
Mozartsvej 9
7500 Holstebro
Telefon: 8939 9920
region2@dbujylland.dk
www.dbujylland.dk/
region2

Redaktion

Hans Sørensen
(ansvarshavende)
H. P. Johansen

Oplag

1.000

Udgivelsesterminer

5-6 gange årligt.

Indlæg

De enkelte artikler behøver ikke nødvendigvis at være sammenfattende med DBU Jylland Region 2's opfattelse og holdning.

Artikler må gerne gengives/citeres med kildeangivelse.

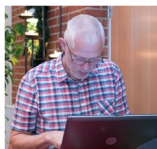
**Lad os høre DIN
mening om fodbold i
DBU Jylland Region 2
- send et indlæg til:**

**FODBOLDNYT
REGION 2**

Ring eller skriv til:

**HP - 2175 4317
hpjohansen1950@gmail.com**

**Hans - 8939 9921
hasn@dbujylland.dk**

Ole Tang er dels redaktionsmedlem i Fodbold-Nyt Region 2, dels aktiv fodbolddommer i gang med den 34. sæson.

Han giver her i bladet en lille beskrivelse af de glæder (og sorger), dommerhvervet kaster af sig:

Ved vejs ende - sammen med serie 6?

Så kom serie-fodboldåret 2021 til vejs ende - og tillykke til de klubber, der endte med at fejre en oprykning, og held og lykke for de, der endte i modsatte grøft.

En del serie 6-klubber endte med at prøve det, som de måske aldrig har prøvet før, nemlig at rykke op. Med udgangen af året kom DBU Jyllands laveste række, serie 6, til vejs ende, og det gør min aktive karriere som fodbolddommer måske også, så det er jo helt symbolsk.

For serie 6 gælder det, at "pyramiden" var blevet for smal i bunden. Turneringsledelsen har derfor valgt at laveste række fremover hedder serie 5. Det er et udtryk for, at færre seniorer end tidligere spiller fodbold, og det er alt andet lige en trist historie for fodboldsporten.

Det har over de senere sæsoner været svært ikke at opdage, at mange klubber har det rigtigt svært. Helt op i serie 3 bliver kampe rask væk afløst og "vundet/tabt uden kamp". Og det er trist, trist for de spillere, der ikke længere er der, trist for de tilbageværende, trist for klubberne/-ledere, trist for dommerne, at deres kampe ofte bliver afløst med kort varsel.

Selv har jeg ved flere lejligheder på denne plads underholdt mine læsere med, at jeg i de sidste par sæsoner har døjet med problemer med min venstre hæl/ankel.

Det betyder helt konkret, at jeg ikke kan gå med fodtøj med hælkappe, og det har de fleste fodboldstøvler jo. Derfor har jeg rent dommermæssigt været i slæbe-gear i efteråret. Jeg har dømt, men oftest er det foregået med en træsko på den venstre fod og en gummisko på den anden.

Jeg har kun nået 12 kampe - hvor +50

har været normen. Det er blevet bemærket, men langt de fleste af kampene har været på "halve baner" - altså 8-mands fodbold på tværs, så det er lykkedes.

Den sidste 11-mandskamp havde jeg 31. august i Stoholm, og her opdagede spillerne, at de blev "dømt i træsko" - men de tog det pænt.

Den sidste kamp, inden jeg lagde et generelt afbud ind, var 27. oktober i Roslev, og det blev samtidigt præcis min kamp nr. 3200.

Jeg er i tvivl, om det bliver til mere. En klog, kvindelig læge i Viborg, jeg har talt med siger, at hvis hun skal operere min ankel, så skal jeg forvente, at genoptræningen vil tage et års tid, og hun lover mig ikke, at jeg står fejlfri tilbage bagefter, så det hele kan være slut dommermæssigt efter 33 år.

Så alt i alt er der ikke meget at juble over - serie 6 er fortid, og det er Ole Tang som dommer sandsynligvis også... så hvem ved, måske er dette også den sidste "dommerbagsideklumme" fra min hånd. I givet fald så tak til læserne og til de spillere, der har været mine ofre.

Efterårets sjoveste episode kom i en 8-mandskamp for kvinder, hvor det ene hold var kommet bagud med mere end 3 mål. Det gav dem ret til at forstærke sig med en ekstra spiller, hvilket jeg gjorde træneren opmærksom på.

- Det tror jeg ikke, jeg er interesseret i. Jeg er bange for, at det kun vil gøre dem mere forvirrede, var hendes forklaring.

Hvis hendes argumentation holder, så havde det måske været en god ide at tage en spiller eller to ud fra holdet?